

På grund af en vis usikkerhed om den geografiske afgrænsning af folketingsbeslutning B 107 har regeringen valgt i første omgang at meddele FN, at det danske luftstøttekoordinationshold alene er udsendt med henblik på at kunne yde bistand ved beskyttende luftstøtte for FN-tropperne i Sektor Nord.

Regeringen finder imidlertid, at det ville være naturligt, om luftstøttekoordinationsholdet i Sektor Nord blev udsendt på samme vilkår som gælder for holdet i Tuzla og i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets beslutninger i resolution 770 (1992), 836 og 958 samt folketingsbeslutning B 107, dvs. at der både vil kunne ydes bistand efter anmodning til beskyttende luftstøtte og til luftangreb.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til beslutningsforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 339

1) Til miljø- og energiministeren af:
Niels J. Langkilde (KF):

»Hvorfor er der ikke anvendt et miljøvenligt returkabel ved Elkrafts udbygning af det fælles-europæiske Kontek-kabel mellem Danmark og Tyskland?«

Skriftlig begrundelse

Af et indlæg i Berlingske Tidende den 20. november 1994 af professor i økologi og miljølære Finn Bro-Rasmussen fremgår det, at der sandsynligvis gives tilladelse til en forurening af Køge Bugt og Østersøen med bl.a. klorfenoler i stedet for at benytte et kemikaliefrit dobbeltkabel, der kunne opfylde kravene om renere teknologi.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Miljøstyrelsen har vurderet løsningsmuligheden med etablering af et returkabel i stedet for en elektrodestation. Det er styrelsens vurdering, at elektrodestationen kan etableres og drives uden skadelige virkninger på havmiljøet i Køge Bugt og områdets nuværende anvendelse i øvrigt.

Det centrale i Miljøstyrelsens tilladelse er problemet vedrørende dannelsen af klor ved elektrodestationens drift. Med afgørelsen har Miljøstyrelsen lagt vægt på, at den bedste elektroteknologi skal bringes i anvendelse med specielt henblik på at nedbringe dannelsen af klor så meget som muligt.

Miljøstyrelsen har desuden lagt vægt på, at udformningen af anlægget sikrer, at koncentrationen af klorerede og bromerede produkter, herunder kloroform, under alle forhold skal opfylde kvalitetsgrænseværdierne for miljøskadelig virkning. Det gælder både lige ved elektroderne og i større afstand.

Specielt for kloroform er der fastsat en grænseværdi i et EF-direktiv baseret på rådgivning fra EU's videnskabelige økotoksikologiske komité.

Den samlede koncentration af kloroform og beslægtede stoffer vil under alle forhold – og det synes jeg spørgeren skal notere sig – være under en titusindedel, jeg understreger: under en titusindedel, og i gennemsnit under en hundredtusindedel af grænseværdien for kloroform alene.

Miljøstyrelsen har derfor ikke grundlag for at forlange etablering af et returkabel i stedet for elektrodestationen – eller sagt på en anden måde: Der er ikke grundlag for at kræve, at der etableres et returkabel med en ekstraomkostning på 200-300 mio. kr. og en forsinkelse af projektet på mellem ½ og 1 år i forhold til de kontraktlige forpligtelser mellem Danmark og Tyskland.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg kan således konstatere, at der alene er økonomiske grunde til, at man har valgt ikke at bruge et returkabel.

Kan jeg deraf udlede, at det vil være en trafik, man kan vente i fremtiden, at man ikke vil gøre brug af det, der hedder returkabler, når vi går over søområder?

Lene Espersen (KF):

Jeg kan af miljøministerens redegørelse forstå, at der ikke vil ske nogen nævneværdig påvirkning af havmiljøet.

Hvis det viser sig, at der sker en påvirkning af havmiljøet, hvorledes vil miljøministeren så stille sig til i stedet at implementere et returkabel?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg tror, det fremgik af mit svar til hr. Niels J. Langkilde – mit første svar – at vi i høj grad har anlagt en miljømæssig vurdering. Det er efter